

GRANOLLERS

Comunidad Cristiana

homenatge
al TAC

DEPARTAMENT D'ESPORTS D'HIVERN
LLOGUER DE MATERIAL D'ESQUI
ESPORTS SASTRE

SASTRE
AL SERVEI DE L'ESPORT
PI. PERPINYA, 15 - GRANOLLERS

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

AÑO XXXVI Número 1314
18 de Diciembre de 1976

Semanario editado por la parroquia de
S. Esteban de GRANOLLERS DEL VALLES

Redacción y Administración:
Pl. Iglesia, s/n. Granollers del Vallés

Impreso en: INSTANT - COPY
C/. San José, 22 Granollers

Precio: 10 pesetas

Director: Juan Sala Vila
Dep. Legal: B. 15.969-1960

Con licencia eclesiástica.

Tamaño: 32 x 22

editorial

El «Cicle» ha estat sempre fruit de tota una colla de circumstàncies. L'anunci del 5.º Cicle Granollers de Teatre no és com els anteriors. L'esforç de presentar al públic de Granollers una mostra del teatre popular, en el que ens ajuden una pila d'entitats i empreses comercials locals, ha topat amb un seriós problema: L'Escenari del Casino-Club de Ritme no ens pot acollir com cada any. A l'únic teatre de Granollers que podia abrigar el Cicle hi fan obres. El desig de la Junta del Casino-Club de Ritme és oferir al poble granollerí un teatre amb millors condicions, i els ho agraim. Però, en contrapartida, ens obliga a desplaçar-nos. La Junta del Casal Parroquial de Corró d'Avall ens ofereix gentilmente el seu teatre. El públic de Granollers haurà de desplaçar-se a Les Franqueses del Vallès, mes aquest passeig esperem que no serà obstacle per retrobar-nos en aquest 5.º Cicle.

Altres espectacles que no necessiten d'un escenari a la italiana es faran a Granollers en el Saló Dingo, Ca la Sila i a la mateixa plaça de la Porxada.

Volem fer públic el nostre més sincer agraiment a totes les persones i entitats que ens han obert les portes per acollir-nos.

Aquesta situació no voldríem que esdevingués un cicle etiquetat amb la parauleta anglesa «off». Aquest any no serà un cicle de teatre «OFF»-GRANOLLERS. Hem de reconèixer, en canvi, serà un «parèntesi»; no és tan «snob», però és més català. Tant de bo, aquest sigui un pas més d'acostament cultural entre aquests dos pobles units, tan per la situació geogràfica com per les relacions humanes pròpies del seu veïnatge.

Tenim, però, una gran esperança en els futurs projectes. El Casino-Club de Ritme acabarà el seu teatre, que tan amablement ens cedeix. De moment, el municipi de Granollers, té encarregat a un equip d'arquitectes el disseny del nou teatre municipal. Des d'aquí voldríem regraciar a l'Ajuntament la construcció d'aquest edifici que albergarà a l'Escola de Música i Dansa, i demanariem que també aixoplugés l'Escola d'Art Dramàtic que l'Institut del Teatre de Barcelona ens va oferir de montar a la nostra vila, ja en aquest curs. No cal dir com ens agradaria que de moment es pogués realitzar aquesta escola de formació teatral en qualsevol dels locals municipals existents.

Hi ha, però, unes altres novetats. El Cicle serà realitzat únicament per grups dels Països Catalans. Quan hi ha qui dubte de les possibilitats d'emprar el català en segons quines matèries, i quan l'òptica madrilenya de certs grups polítics posen en dubte el fet català, creiem oportú homenatjar aquest treball comú d'actors, escriptors, traductors, dramaturgs, crítics,... i especialment els grups de teatre que des de fa temps s'esforcen, no únicament a fer parlar en català els seus personatges, sinó de retornar aquells costums, tradicions i maneres de fer pròpies de la nostra cultura.

Sí, les circumstàncies ens exigeixen a adaptar-nos, però tant de bo aquestes situacions adverses ens obliguin a fer un pas seriós per restablir aquest món màgic, ple d'il·lusió, on darre un teló se'ns mostra com les passions humanes, en forma d'espectacle quasi grotesc, resten plenament vinculades amb el que passa al carrer, amb la vida del nostre poble. T. A. C.

parera

foto

Carrer Barcelona, 58
Tel. 870 33 40
GRANOLLERS

Casaments
Reportatges fotogràfics
Revelats
Fotografia industrial
Catàlegs
Fotos carnet

Teatre Associació Cultural

De 25 a 30 persones formen el TAC. Les seves activitats comencen amb l'arribada de la primavera del 1971, sense que aquesta coincidència, hagi fet que en la seva encara curta vida, tot siguin flors i violes.

El TAC ja feia temps que preparava «La petita història d'un home qualsevol», quan el 19 de Juny va tenir l'ocasió de portar a Granollers les JOGLARS amb l'espectacle «EL JOC». L'obra fou presentada a la sala d'actes de l'INEM i va ésser un veritable èxit en tots sentits.

Fins a l'Octubre, després de l'ensopiment de l'estiu, tots els esforços es van centrar en la preparació de «LA PETITA HISTÒRIA D'UN HOME QUALSEVOL» d'en Ramon Gomis. Es tractava d'una doble estrena: de l'obra i del grup. L'acte tingué lloc a la sala d'actes de l'Escola de Treball, el qual fou insuficient per acollir la gent que volia assistir a la doble estrena. En acabar la representació es va oferir al públic un col·loqui sobre l'obra, amb la participació d'en Ramon Gomis.

El 5 de Desembre, al teatre Patronat de La Garriga es va repetir l'obra en sessió de tarda, i amb força més èxit que el dia anterior, 4 de Desembre, en que fou presentada en sessió de nit a l'Aliança de Llíssa d'Amunt amb molt poca assistència de públic. Seguint la idea de Granollers, en acabar l'espectacle es va intentar de fer un col·loqui, el qual fou molt interessant a La Garriga, i menys a Llíssa.

El grup rebé moltes peticions per a seguir representant l'obra per la comarca i fora d'ella, però els deures militars d'un dels principals protagonistes van fer que la idea no prosperés.

Començava el 1972, i el grup, que es trobava consolidat per unes activitats portades a cap durant l'any anterior, va creure en la necessitat de discutir una sèrie de problemes interns i externs per tal de trobar una línia teòrica en la qual basar l'activitat futura. Aquesta idea va culminar en una reunió que tingué lloc els dies 8 i 9 de Gener a Gualba de Dalt.

Es va començar amb el comentari i discussió d'un qüestionari ja estudiat pels assistents.

Aquest qüestionari va omplir la nit del Dissabte. El Diumenge es va parlar del TAC i la seva organització interna.

El grup quedava constituït per una sèrie de comissions dedicades a feines concretes. Es va fer una anàlisi de les funcions específiques de cada comissió, i de les persones que les formaven. Amb la possibilitat que cada situació nova, o feina determinada, pogués donar lloc a la constitució de noves comissions, van quedar establertes les següents: Activitats Diverses; Direcció; Secretaria; Escenografia; Tècnics i Música.

La reunió va seguir amb informació sobre la marxa de l'Associació Cultural i la situació del TAC dins d'ella. També es va parlar del que llavors era només un embrió de col·laboració amb Omnium Cultural per tal d'organitzar un festival de teatre, amb motiu del II Premi de Teatre Granollers, i que ara ja va prenent cos, ja que està constituïda dins el TAC una comissió per encarregar-se d'aquesta organització.

La cosa ha evolucionat, però no es poden avançar encara dades concretes, puix tot són plans i especulacions. Tot i l'ambigüitat, cal tenir-ho molt present, car podria ser una de les obres més importants que en un futur pròxim podria organitzar el TAC.

Es va acabar la reunió de Gualba amb la discussió de la possible continuació de les representacions de «La petita història...» fent una sèrie de canvis entre els personatges per tal de substituir el que es trobava en situació militar.

Entre una i dues de la tarda del Diumenge 9 de Gener es va donar per clausurada la reunió. De 25 a 30 persones van participar-hi. La podem considerar molt positiva, ja que va marcar profundament el grup, fins el punt de poder parlar d'abans i després de la Reunió de Gualba.

Tot i els bons propòsits de tots plegats, «La petita història...» no va seguir. El que sí va continuar va ser l'organització de nous espectacles teatrals a Granollers.

El 15 de Gener el Quadre Escènic del Centre Catòlic de l'Hospitalet va presentar «Versos de Arte Mayor por un varón ilustre» de l'Albert Miralles. Després de canvis d'última hora es va presentar al teatre del Casino Club de Ritmo. Ni el grup ni l'obra eren massa coneguts; la promoció publicitària va ser molt fluixa, els canvis d'última hora la van acabar de perjudicar, etc. Una mica de tot això va fer que l'obra no tingués cap èxit d'assistència.

Després d'entrar amb mal peu al 1972, vàrem seguir amb un grup conegut, que presentava un recent èxit a Barcelona, i que fou promocionat amb molta cura i atenció. Els JOGLARS, aquesta vegada amb «CRUEL UBRIS», van constituir un èxit total en tots sentits. Aquell 26 de Febrer a la nit, la gent no cabia al teatre del Casino Club de Ritme.

Aquí s'acaben les realitats fins a l'hora d'escriure aquestes notes. El 29 d'Abril es presentà a la Casa de Cultura un Muntatge Poètic a càrrec de l'Agrupació Maragall de Sant Cugat, amb poemets de Salvat-Papasseit, Espriu, Oliver i Anton Carrera.

No s'acaben aquí els projectes. El grup treballa activament per tal de dur a terme «Tres hereus per un vell Duc», obra que va guanyar el I Premi Granollers de Teatre, i que aviat voldríem poder oferir al públic de Granollers.

T. A. C. Teatre Associació Cultural a «Taller de Comèdies» de T.V.E. amb l'Obra

Traducció de Carme Serrallonga

Els passats dies 20 per la primera cadena, i 22 per la segona. T.V.E. oferí als telespectadors una adaptació d'aquesta obra; de les vint-i-cinc escenes que té Woyzeck, se'n van gravar tretze. Oferim un reportatge fotogràfic i unes notes de l'obra.

A PROPÒSIT DE WOYZECK...

Escriu Jean Duvignaud a propòsit de WOYZECK: «Woyzeck és sens dubte la primera imatge del proletariat posada en teatre. Proletari en el sentit exacte de la paraula, donat que ell posseïx únicament el seu cap, on hi té un irreprimible amor per Maria.

El Doctor, el Capità, el tambor major, són símbols immobilitzats de la societat, que juguen amb Woyzeck com si fos un gat o un ninot. En aquest sentit, Büchner reemprèn amb Woyzeck, o millor, aprofundint amb aquesta peça un problema que sempre està present en la seva obra i té primordial importància pel seu anàlisi. Es tracta de la idea de persecució (notem que amb «La mort de Danton» aquest es troba permanentment perseguit pel passat i pels seus enemics, en «Leonci i Lena» és Leonci qui s'autopersegueix i, finalment «Woyzeck» és una societat sencera que persegueix el pobre soldat). Quan li roben tot li queda a Woyzeck la simple condició de putxinet, lentament arrossegada pel crim i pel suïcidi amb què la tragèdia culmina. Quin és l'origen de la conducta de la societat? Quin és el motiu d'aquesta cruel i impletosa determinació de la societat que s'apodera d'un innocent i fa d'ell un culpable?

PAPELERIA

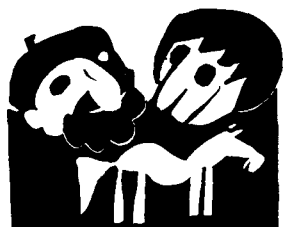
LA GRALLA
MUSEU 9
GRANOLLERS
8 70 21 82

LIBRERIA

TÈCNIC
GRALLA
St.
Jaume 50
granollers
8 70 97 04

MATERIAL DE DIBUIX TÈCNIC
TAULES I TECNÍGRAFS
AGENDES, DIETARIS I CALENDARIS

CICLE DE TEATRE INFANTIL 1973

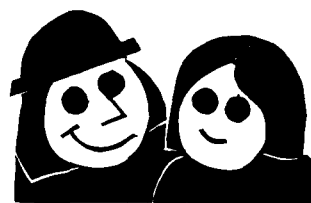
diumenge, 25 de març - 11 matí
**EL GRAN CLAU
 I EL PETIT CLAU**
 per JOCS A LA SORRA

diumenge, 1^r d'abril - 11 matí
**EL CASTELL DELS
 3 DRAGONS**
 per NOLA DE TEATRE INSTITUCIO MONTERRAT

diumenge, 8 d'abril - 11 matí
**EL PAÍS DE LES
 100 PARAULES**
 per T. A. C.

dissabte, 14 d'abril - 4 tarda
**RONDALLES,
 CONTES I CANÇONS**
 per PUTXINEL·LIS CLACA

**llanes i
 ierseis**

teresa
 illa

c. torras i bages, 23 - granollers

LA VEU DE L'ULTIM GUANYADOR

Barcelona ha deixat de ser el centre privilegiat del teatre català. Teatralment, no passa de ser una capital «de províncies». D'altra banda, cal desplaçar-se no poques vegades a Terrassa, a Mataró, a Granollers, per assistir a una representació del Globus o a una estrena d'en Josep Merla Benet, amb uns muntatges que no arriben mai a Barcelona. Aquesta situació no tindria res de particular si respongués a una política de descentralització i no, com passa de fet, a una anèmia i a una manca gairebé absoluta de recursos, tant a Barcelona com a comarques, on els grups independents fan més del que és lícit exigir dels seus components: aquest cicle de Granollers n'és un exemple. Durant anys i anys han anat mantenint un mínim de vida teatral a cops de voluntarisme. Cal advertir, però, que aquest combustible també s'acaba, i que avui dia, 1976, es comencen a alimentar unes esperances que no poden ser frustrades. Comencem a imaginar un Teatre de Catalunya, una vasta organització teatral descentralitzada: comencem a pensar en una xarxa de centres dramàtics estables o semi-estables a Barcelona, a Tarrago-

na, a Lleida, a Girona, a Manresa, a Terrassa, a Reus o Valls, a Mataró, a Granollers... arreu on ho justifiqui la densitat demogràfica o l'interès de la població; imaginem aquests centres dramàtics regits per un consell o un patronat de professionals i d'espectadors, i els veiem tots plegats coordinats en un Consell —democràtic— del Teatre de Catalunya. Comencem també a establir unes bases per una Llei de Teatre autònoma que municipalitzi els locals i faci possible la conquesta de nous espais teatrals, que impedeixi tota mena de censura, que confii la renovació de la pràctica teatral als professionals —entre els quals contem bon nombre dels actuals «independents»— per tal que aquests l'orientin cap als interessos del poble. Tot això que podem imaginar perquè comença a ser possible, ha de ser tanmateix conquerit, car no es pot construir simplement amb una acumulació d'esforços personals o amb una concessió de facilitats —simplificació dels tràmits administratius, per exemple—. Cap èxit espantarrant de cap grup o companyia no li permetrà d'assentar les bases mínimes

que assegurin la continuïtat del seu treball. No, construir tot això exigeix unes instal·lacions i una dotació tècnica com a inversió pública inicial, i unes subvencions que elxuguin els dèficits. I que consti que això no és demanar la lluna: el manteniment d'uns teatres públics és una pràctica normal a qualsevol país civilitzat.

El que durant anys ha mantingut el caliu —«fer» teatre, aconseguir 15, 30 representacions, muntar un cicle— comença a semblar ben poca cosa i ben poc eficaç de cara a modificar substancialment la situació. Caldria potser fer un esforç en aquest sentit perquè les manifestacions teatrals que s'engeguen arreu del país perdessin aquest aire de pedaç, de fer el que es pugui i encara sort, per adquirir un significat inequívoc de reivindicació dels mitjans de producció teatral —locals i subvencions oficials— imprescindibles si volem atènyer una normalització del nostre teatre, i per tant de la nostra cultura.

Jordi Teixidor

TAULA RODONA

El Cinquè cicle de teatre és una bona avinentesa per a dedicar-li la nostra atenció. Els membres del TAC em reberen amb llur simpatia a costumada. En GREGORI RESINA, TERESA SOLER, SILVIA GELIS, ROSA LLOBET, ESTEVE FONT, MARIA MUNDET i PERE ILLA. És tractava de la meua primera trobada amb la gent de teatre de casa nostra. El tema era substànciós i no podia perdre temps. La primera qüestió versava sobre:

-EL TEATRE ELEMENT DE FORMACIO SOCIAL.

L'art per l'art no existeix, està condicionat per la manera de ser de les persones. El teatre, el podem col·locar al mateix nivell que el cinema i les belles arts. És un mitjà d'expressió i reflecteix l'ambient i les idees dels pobles. La força formativa del teatre és de les més fermes i de les més vives i té més possibilitats d'arribar a tot arreu. A més la seva capacitat educadora rau en el seu origen, que està en la mateixa naturalesa humana.

-ES EL TEATRE UNA ESCOLA DE CONVIVENCIA?

-Tots els participants a la taula hi estan completament d'acord. I distingeixen els següents punts fonamentals:

a.- un mitjà de poder dir coses a la societat.

b.- un mètode perfectiu de la sensibilitat de les persones.

c.- un element d'ajut.

-CAMINA EL TEATRE AL COMPAS DE LA HISTÒRIA?

-Primerament fan constar que em constesten basant-se en el teatre que es presenta a Granollers. Tothom diu que sí. El teatre és un portaveu dels fets, dels costums i de les idees.

-COM ES EL TEATRE A GRANOLLERS?

Cal distingir dues vessants. Primera l'organitzada. Segona: creadora i representativa. Fins ara el TAC s'ha dedicat més a la primera i han acudit a Granollers els grups més representatius de Catalunya i àdhuc d'Espanya en el camp dels aficionats, on és belluga l'autèntic teatre amb inquietuds.

-PODEM DIR TAMBE QUE EL TEATRE HA PASSEJAT EL NOM DE LA NOSTRA CIUTAT ARREU DEL MON?

-Pel que pertoca a Espanya, sí. A Portugal també. El premi de teatre de Granollers és conegut a tot el país, com ho són els cicles.

-QUINES SON AVUI LES CARACTERISTIQUES DEL TEATRE?

Sempre seguint l'exemple de casa nostra, entenem que són des del punt de vista de l'actor: independència, alternativa i gens d'afany de lucre. Fitxant-nos en l'obra: trencament de motlles i canvi de valors (una vertadera desmitificació a la recerca de nous valors).

-PODEM AFIRMAR QUE EL TEATRE CERCA UNA NOVA FORMA DE VIURE?

-Veritablement, perquè estudia noves maneres de dir les coses per a una societat millor. A més el teatre és portador d'un fort afany d'educació. Amb termes polítics d'avui podríem afirmar que el teatre, en el seu món, també és rupturista. El teatre és un col·laborador social, mai un factor determinant.

-EL TEATRE A GRANOLLERS?

Aquesta activitat havia estat molt important. L'últim grup, abans del nostre, fou el FOYER que actuava pels anys 1955 a 1960. Del seixanta al setanta no hi hagué cap activitat teatral, fo-

ra de les representacions d'"Els Pastorets". A l'any 1971 en assumir la presidència de l'Associació Cultural en Joan Camps (e.p.d.), es formà la secció de teatre dintre de l'entitat esmentada, amb el nom de T.A.C.

-COM S'ORIGINAREN ELS CICLES DE TEATRE?

-Amb motiu de les festes de primavera a honor de Pompeu Fabra, és va organitzar per primera vegada un premi de teatre a Granollers i com a conseqüència d'aquest fet nasqueren els actuals cicles.

-Donada la vostra activitat organitzadora i creadora, HEU PENSAT MAI EN UNA ESCOLA DE TEATRE A GRANOLLERS?

-És l'aspiració de tots nosaltres. Tenim la promesa ferma del Sr. Bonnin, director de l'Institut de Teatre de Barcelona de posar-lo en marxa avui mateix si trobem almenys dues aules. Tal volta, tu, com a director de l'Escola de Treball, podries ajudar-nos. La idea ha estat llançada. No l'oblidarem.

-PER QUE L'ACTUAL CICLE S'HA PORTAT A LES FRANQUESES?

-Senzillament perquè a casa nostra no hi ha cap local disponible. Al Casino fan obres. A l'Institut, l'han segellat per perillar el sostre.

Hem d'agrair l'ofertament que ens van fer de l'Aliança de Llissà d'Amunt.

-QUINA ES LA VOSTRA POLITICA PRO TEATRE?

-El primer pas, i el creiem bàsic, ha estat la creació de la necessitat d'un teatre. Això ho hem aconseguit i tothom n'és conscient. L'ajuntament ja ha aprovat l'execució d'un projecte i també existeixen els terrenys

on es construirà. Ara ens resta anar burxant. Per aquest motiu necessitem l'ajut de tothom. Dissortadament, a casa nostra la cultura, i per tant el teatre, no ha estat protegida com l'esport. Nosaltres demanem només un tracte d'igualtat.

-QUINA ES LA RESPOSTA DE LA GENT AL VOSTRE TEATRE?

-La gent que va al teatre és la que viu les inquietuds socials. La que es preocupa per les escoles, per l'urbanisme, la cultura, per un món millor.

Hem de reconèixer que els cicles de teatre tenen una força de convocatòria molt ferma.

-PODEU PARLAR DE PROJECTES?

El TAC, com a grup de teatre, està estudiant una pilota d'obres a fi i afecte d'escollir-ne una, assajar-la i representar-la. Es un procés llarg i gens fàcil. També cal tenir present que, de gust al nostre historial, no podem presentar-nos amb mitjanies ni sortir a fer el ridícul.

-DE TOTS ELS PREMIS DE GRANOLLERS DE TEATRE, QUIN HA ESTAT EL MILLOR?

Fer comparances és compromès. Allò que en un terreny és bo per a uns, no ho és tant per als altres. Fins ara només s'ha representat "DISPARA FLANAGHAN". Tots els restants han sofert dificultats de censura i prohibicions.

-PER ACABAR, ENGUANY, QUANTES OBRES S'HAN PRESENTAT?

En total vint-i-una. Tot un èxit i fins s'ha batut el rècord.

La trobada ha estat molt profitosa i l'estona, una reunió entre amics. Amb l'arribada d'en Josep Comas, els membres del T.A.C. continuen llur treball. Un agraïment, una estreta de mans i un comiat fins a sempre.

Joan Sala Vila

18 desembre
nit a dos quarts d'onze
Saló Dingo - Granollers

Veredicte i Entrega 6.º Premi de Teatre Ciutat de Granollers

Pel Jurat format per:

Xavier Fàbregas Jaume Fuster
Frederic Roda Jaume Melendres
i Gregori Resina

Dotat per
l'Excel·lentíssim
Ajuntament

PREMIS ATORGATS

PRIMER

Quatre hereus per a un vell Duc
de Francesc de P. Barceló

SEGON

Plany per la mort d'Enric Ribera
de Rodolf Sirera

TERCER

Si grinyola posa-hi oli
de Joaquim Vila i Folch

QUART

S'assaja amb noses
de Carles Reig

CINQUE

Dispara, Flanagan!...
de Jordi Teixidor

Homenatge de Simpatia a Glòria Rognoni

Li entregareu obsequis:

Excel·lentíssim Ajuntament de Granollers. Associació Cultural. Delegació Comarcal Omnium Cultural. Agrupació Excursionista. Societat Coral Amics de la Unió. Agrupació Sardanista. Joventuts Musicals. Secció de Cultura Patronat Escola Municipal de Música. Casino-Club de Ritme. Assemblea de Catalunya.

Ja som **1000**
Ja ets soci de
l'Agrupació Sardanista
Granollers?

fes-te soci
d'una entitat
sardanista

ELS CINC CICLES DE TEATRE

Battle

foto-cine-òptica

TOT PER A LA FOTOGRAFIA
ELS MILLORS PREUS
NO CAL SORTIR DE
GRANOLLERS. PROVEU-HO

Plaça MALUQUER, 2 Tel. 870 17 90

ENCUENTRO CON NERUDA

NOMBRE: INES MORENO RIGAL.
EDAD: 48 años.
NACIONALIDAD: Chilena.
PROFESION: Actriz.
ACTIVIDADES:

Desde los 16 años comenzó a dar recitales poéticos en las Universidades, Teatro Municipal de Santiago, Institutos Culturales, Centros Pedagógicos, Colegios y Radio.

En 1949 protagonizó el film co-producción argentino-chilena "Romance de Medio Siglo", dirigida por el argentino Moglia Barth.

En 1950 ingresa al Teatro de Ensayo de la Universidad Católica de Chile.

OBRAS PROTAGONIZADAS:

"El Burlador de Sevilla", Tirso de Molina.

"La Guardia Cuidadosa", Cervantes.

"Invitación al Castillo", Anhouil.

"La Loca de Chaillot", Giraudoux.

"Juana de Lorena", Maxwell Anderson.

"Enrique Cuarto", Pirandello.

"Anphitrión 38", Giraudoux.

"La Cantante Calva", Ionesco.

"El Hermoso Indiferente", Cocteau.

"El Burgués Gentil-Hombre", Molière.

"Calígula", Camus.

"Huis-Clos", Sartre.

"El Tiempo y los Conway", Priestley.

"Fiebre de Heno", Noel Coward.

"Un Tranvia llamado Deseo", T. Williams.

"El Nudo Ciego", Jorge Díaz.

Y OTRAS.

AUTORA DE:

"LLEGARÁ UN DÍA", Obra en tres actos, premiada por la Ilustre Municipalidad de Santiago y presentada en el Teatro Municipal, protagonizada por su autora.

"MI MANO EN TU MANO", libro de poemas publicado en 1967 por la Editorial Universitaria.

"PIEL ADENTRO", cuentos (inédito).

"TODA ESTA LARGA NOCHE", Teatro (inédito).

Programas poéticos en TV y Radios.

Ha ocupado el cargo de Jefe de Relaciones Culturales en el Centro de Perfeccionamiento, dependiente del Ministerio de Educación de Chile: conferencias y charlas-recitales para los profesores de Centros Educativos y Culturales.

Grabaciones en discos y cintas magnetofónicas, recitando poesías de autores chilenos e hispanoamericanos.

Egresada de la Escuela de Artes Dramáticas de la Universidad Católica de Chile.

Domina el idioma francés.

Actualmente, reside en España, donde se le programa para dar sus "ENCUENTROS CON LA POESIA".

OMNIUM CULTURAL

DELEGACIÓ COMARCAL

Espi i Grau, 3

GRANOLLERS

Ja sou soci d'OMNIUM CULTURAL ?

Associació Promotora de la Cultura Catalana

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B.O.E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12 1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

BARCEL

**illa
SPORTS**

Avinguda Generalíssim, 165 - Granollers

EN AQUEST ESTABLIMENT TROBAREU TOT
EL QUE US CALGUI PER A L'ESPORT

REIS...

TOTA MENA DE JOGUINES I BICICLETES HO TROBAREU A:

establiments BASOLI

C/ A. CLAVE, 18

C/ ALFONS IV, 61

GRANOLLERS

INSTANT-COPY

COPISTERIA OFFSET

Sant Josep, 22 TEL. 870 54 75

GRANOLLERS

- REPRODUCCIÓ DE PLÀNOLS AL MOMENT
- AMPLIACIÓ I REDUCCIÓ DE DIBUIXOS
- TRAMAT DE FOTOGRAFIES
- DISENY I REALITZACIO DE CATALEGS

US RECORDEM LA NOSTRA ESPECIALITAT

IMPRESOS RÀPIDS

PORTEU EL VOSTRE TEXT, I A LES POQUES HORES TENIU ELS IMPRESOS FETS

SORIQUE
JOYERO

Anselmo Clavé, 9 - Teléfono 870 05 07 - GRANOLLERS

Distinguido cliente :

*Me es grato comunicarle
que con motivo de las próximas
fiestas navideñas he puesto a su
disposición dos plantas dedicadas
al regalo de empresa.*

Con el deseo de atenderle

Soriqué

PUBLICIDAD SINPS

Diciembre 4.1976